

Schepping en Herschepping van God

We gaan stilstaan bij de oorspronkelijke schepping, dat is in Gen. 1:1

- “In den beginne schiep God de hemel (grondtekst: hemelen) en de aarde.”

In 2 Petr. 3:13 lezen we

- “Wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.”

Hier lezen we over andere hemelen en aarde, dat zijn niet dezelfde als die genoemd in Gen 1:1. De derde keer dat het voorkomt in de Bijbel is in Openb. 21:1:

- “En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer.”

Tussen de twee Schriftplaatsen van Gen. 1:1 en Openb. 21:1 ontvouwt zich het grote voornemen der eeuwen in Gods plan. Daar worden we opeens geconfronteerd met het feit, dat de Bijbel in hoofdzaak niet handelt over de hemelen en aarde in de beginne. En dat de Bijbel in feite maar heel weinig spreekt over de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, maar ons bepalen bij datgene wat 2 Petr. 3:7 zegt, en ons wijst op de tegenwoordige hemelen en aarde

- “7 Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, ten vure bewaard tegen de dag van het oordeel en van de ondergang der goddeloze mensen.” (2 Petr 3:7).

Je wordt met deze tekstplaatsen in feite geconfronteerd met 3 hemelen en een aarde.

1. De aarde die vermeld wordt in Gen.1:1 is de oorspronkelijke aarde,
2. De aarde van 2 Petr. 3:7 is de tegenwoordige aarde, deze laatste aarde is vanaf Gen. 1:2 en duurt voort tot Openb. 21:1, waar sprake is van de nieuwe hemelen en een nieuwe aarde.
3. Petrus 2 Petr. 3:13 voegt hier nog aan toe, dat hij die nieuwe hemelen en die nieuwe aarde verwachtte.

Die oorspronkelijke schepping van Gen 1:1, staat in feite apart van de rest in de Bijbel. Want in Gen.1:2 komen we terecht in een sfeer van duisternis en chaos, als je daar leest:

- “De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren.”

Daarmee vangen de tegenwoordige hemelen en aarde aan. Er komt dan een soort herschepping op gang, die de tegenwoordige hemelen en aarde kenmerken. Toch ondanks dat je verder leest in die zes-daagse schepping van de tegenwoordige schepping, wijzigt die situatie van Gen. 1:2 eigenlijk niet. Al spoedig is daar weer woestheid en duisternis. Want wanneer die aarde dan geschapen wordt in 6 dagen en de mens Adam er op wordt gezet en later Eva, dan dringt daar weer woestheid en duisternis binnen. Die tegenwoordige hemelen en aarde worden gekenmerkt door woestheid en duisternis.

Je zou kunnen zeggen, dat die sfeer van duisternis en van chaos pas verwijderd wordt, als het ware Licht in de nieuwe hemel en aarde verschijnt waarop gerechtigheid woont. Waar de

eerste dingen voorbij gegaan zijn, waar die eerste aarde, die nu is, voorbij gegaan is. Wat zijn nu de kenmerken van de tegenwoordige hemelen en aarde, die dus zijn vanaf de eerste Adam. Gen 1:16:

- “En God maakte de beide grote lichten, het grootste licht tot heerschappij over de dag, en het kleinere licht tot heerschappij over de nacht, benevens de sterren.”

God schiep de zon voor de dag. Kijk je echter naar die hemel en aarde in Openb. 21:23, dan lezen we daar:

- “En de stad heeft de zon en de maan niet van node, dat die haar beschijnen, want de heerlijkheid Gods verlicht haar en haar lamp is het Lam.”

Je vind dus als een kenmerk van de tegenwoordige hemelen en aarde, dat de zon schijnt, maar een kenmerk dat spreekt van de nieuwe hemel en aarde, dat daar geen zon meer is. In Openb. 22:5

- “En er zal geen nacht meer zijn en zij hebben geen licht van een lamp of licht der zon van node, want de Here God zal hen verlichten en zij zullen als koningen heersen tot in alle eeuwigheden.”

In onze tijd heeft de dag 24 uren, ongeveer de helft daarvan is duisternis. De duisternis is op de nieuwe aarde geheel verdwenen. Zo lees je in Gen. 1:10 over zeeën, in Openb. 21:1 is er geen zee meer. Heel veel kenmerken die wij verbinden aan de tegenwoordige hemelen en aarde die zijn dan in de toekomst volledig afwezig. Er staat: In het zweet uw aanschijns moet gij uw brood verdienen en die aarde is vervloekt, hij brengt doornen en distels voort. Over de boom des levens, die daar in die hof stond, lees je in Gen.3:23-24:

- “Toen zond de HERE God hem weg uit de hof van Eden om de aardbodem te bewerken, waaruit hij genomen was. 24 En Hij verdreef de mens en Hij stelde ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een flikkerend zwaard, dat zich heen en weer wendde, om de weg tot de boom des levens te bewaken.”

De boom des levens werd op dat moment bewaakt, de mens had er geen toegang meer toe. Echter die boom des levens die keert weer terug op de nieuwe hemel en aarde, want je leest in Openb. 22:2:

- “En hij toonde mij een rivier van water des levens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam. 2 Midden op haar straat en aan weerszijden van de rivier staat het geboomte des levens, dat twaalfmaal vrucht draagt, iedere maand zijn vrucht gevende; en de bladeren van het geboomte zijn tot genezing der volkeren.”

En in vers 14 lezen we:

- “Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad.”

Een ieder heeft recht om van die boom – die twaalf keer per jaar vrucht draagt – om daarvan te eten. Zo zie je, en ontdek je dat meteen al in Genesis er de confrontatie is, dat daar die

oorspronkelijke schepping voorbij is gegaan en daar verder geen aandacht verder aan wordt besteed. Alleen de toestand wordt verklaard, hoe die ontstond, namelijk dat die woest en ledig werd (was, is een foute vertaling). Dat de duisternis zweefde over de afgrond, over de vloed.

Dan ontdek je dat God de schepping in zes dagen herschiep. Dan komen de tegenwoordige hemelen en aarde tot stand. De mens die daarop werd gesteld en daarop ook mocht heersen. Echter de heerschappij van de mens verdwijnt al heel snel. En de heerschappij van de satan begint daar eigenlijk onmiddellijk.

Wanneer je naar Openb. 21 en 22 gaat dan zie je dat daar de heerschappij van satan eindigt en dat de heerschappij van de mens wordt hersteld. In feite horen Gen. en Openb. bij elkaar. In Gen. 3:14-15 lees je over de oude slang:

- “Daarop zeide de HERE God tot de slang: Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al het vee en onder al het gedierte des velds; op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten, zolang gij leeft. 15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; dit zal u de kop vermorzelen en gij zult het de hiel vermorzelen.”

Die profetie die hier geuit wordt, die over die oude slang gaat, over die verzoeker van Eva, komt tot vervulling in Openbaring. Vlak voordat de tegenwoordige hemelen en aarde vergaan en dat daar nieuwe hemelen en aarde komen. Je leest in Opb. 20:10:

- “En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn, en zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheden.”

De profetie van Genesis wordt hier in Openbaring vervuld. Dat zit dus allemaal vast aan de tegenwoordige hemelen en aarde, die komen dus onder het oordeel. En gelukkig alles wat in en van deze tegenwoordige hemelen en aarde is, is dus tijdelijk. De zon is tijdelijk, de nacht is tijdelijk, de zee is tijdelijk, het gaat allemaal voorbij.

Maar gelukkig gaat nog meer voorbij, het gevolg van de zonde gaat voorbij. De dood zal niet meer zijn en nog mooier, er zal geen rouw meer zijn, ook geen geklaag. Er zal ook geen moeite meer zijn, geen zweet meer om je brood te verdienen.

Toch moeten we vaststellen dat Adam en Eva die zondeval, waardoor die chaos en die duisternis verscheen, niet veroorzaakt hebben. Adam en Eva hebben dat alleen maar veroorzaakt in de tegenwoordige wereld. Want alreeds meteen na de oorspronkelijke hemelen en aarde, waarover we lezen in Gen. 1:1, dan lees je daar meteen op volgend over de die chaotische situatie, die situatie van duisternis. Dat was lang voordat Adam werd geschapen op de zesde dag. Dit duidt erop dat meteen na Gods prachtige schepping, die duisternis er al kwam. Die schepping van in de beginne, was een perfecte schepping. De eerste zin in Gen.1 die duidt ons daar duidelijk op.

Het is prachtig als je naar de uitdrukking “hemelen en de aarde” kijkt in het Hebreeuws, dat die uitdrukking 14 x voorkomen in het O.T.

Dat zegt wat in geestelijke zin; $14 = 2 \times 7$, en 7 is het getal van de volheid, van de volmaaktheid. 14 duidt perfectie uit, eigenlijk $2 \times \text{vol}$, dubbel perfect.

Aan die oorspronkelijke schepping mankeert niets. Het is wonderlijk als je gaat kijken in Hebreeuwse tekst, dat die uitdrukking “hemelen en aarde” 14 x voorkomt, waarvan 13 x met het lidwoord, dan dus met het bepalend lidwoord ”de” hemelen en aarde. 1 x komt het voor zonder het lidwoord. Het getal 13 wijst in de Bijbel op rebellie. Ondanks dat er perfectie gevonden werd in de beginne, is er ook sprake van rebellie.

Ook opvallend is dat het eerste vers in de Hebreeuwse tekst van Gen. 1 bestaat uit 7 woorden, dat weer perfectie uitdrukt. Het zijn ook 14 lettergrepen in het Hebreeuws en als je de Hebreeuwse letters van Gen. 1:1 gaat tellen, dan zijn het er 28 dat is 4 x 7. Het cijfer 4 duidt altijd op de aarde, zo ook de 4 hoeken/windstreken der aarde en ook 4 seizoenen, enz. De aarde was in feite perfect. Echter die schepping van den beginne (van Gen 1:1), en de herschepping van die zes dagen, zijn van elkaar gescheiden door vers 2. Tussen vers 1 en vers 2 vinden we de scheiding van de oorspronkelijke schepping, én de herschepping van zes dagen, de tegenwoordige schepping van hemelen en aarde.

Helaas zijn die woorden van Gen 1:2 vertaald met het woordje “was” woest en ledig. Dat zou ons het idee kunnen geven, dat we daar geconfronteerd worden, a.h.w. met een soort chaotische toestand en dat God uit die chaotische toestand de wereld van vandaag heeft geschapen. Dat kan ook de gedachte voortbrengen, dat er sprake van een geleidelijke evolutie zou kunnen zijn, zoals dat ook in de evolutie theorie wordt geleerd. Zodat het leven is ontstaan uit een chaotische soep van allerlei moleculen en elementen en dat zo het leven langzamerhand vanzelf is ontstaan.

Ook de vertalers van de Bijbel, die soms deze ideeën aanhangen, hebben het ook wel zo vertaald, namelijk: “De aarde **was** woest en ledig.”

Alsof dat de toestand was van Gen. 1:1. Eigenlijk moet je Gen. 1:2 als volgt vertalen:

- “De aarde **werd** woest en ledig en de duisternis lag op de vloed en de Geest Gods zweefde over de wateren.”

Je moet dat zo vertalen omdat ook in Gen. 2:7 staat:

- “Toen formeerde de HERE God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; alzo **werd** de mens tot een levend wezen.”

Daar wordt het zelfde Hebreeuwse woordje als wat in Gen. 1:2, vertaald met “werd”. Wat dan ook de juiste vertaling is. Wanneer je nu kijkt naar de woorden “woest en ledig”, wat in het Hebreeuws is “tohu bohu”, dan lees je in Jes. 45:18:

- “Want zo zegt de HERE, die de hemelen geschapen heeft – Hij is God – die de aarde geformeerd en haar gemaakt heeft, Hij heeft haar gegrondvest; niet tot een baaierd heeft Hij haar geschapen, maar ter bewoning heeft Hij haar geformeerd: Ik ben de HERE en er is geen ander.”

Dat Hebreeuwse woord “tohu” is vertaald met het woord “baaierd” in de NBG, en in de HSV weer wel met “woest”. De Heere God heeft de aarde niet woest geschapen, God scheidt nooit iets wat woest is, wat ledig is. God scheidt geen duisternis, God scheidt het licht. De aarde was niet woest geschapen, de aarde was mooi maar de aarde werd woest. Dan geeft dit veel meer zin aan dit hele Bijbelgedeelte. (zie ook Job 38:1-7).

Juist door die verkeerde vertaling van Gen. 1:2, gaat die scheiding tussen Gen. 1:1 en de schepping die wij kennen – in zes dagen – de tegenwoordige hemelen en aarde, gaat daardoor verloren. De vertalers verbinden juist deze verzen aan elkaar en maken daar geen scheiding tussen vers 1 en vers 2 van Gen. 1.

Gen. 1:2 duidt op een oordeel, omdat overal waar de woorden “tohu en bohu” in het O.T. worden genoemd, heeft het in de juiste context steeds te maken met oordeel.

Jeremia spreekt daarover in Jer. 4:23:

- “Ik zag de aarde, en zie, zij was woest en ledig; ik zag naar de hemel, en zijn licht was er niet. 24 Ik zag de bergen, en zie, zij beefden, en alle heuvelen schudden. 25 Ik zag, en zie, er was geen mens, en al het gevogelte des hemels was weggevlogen. 26 Ik zag, en zie, de aarde was woestijn, en al zijn steden waren in puin gestort, voor de HERE, voor zijn brandende toorn.”

Hier zie je oordeel, de aarde was woest en ledig (tohu bohu). Hier heeft het direct te maken met oordeel. Ook Gen. 1:2 duidt ons op oordeel. Lezen we ook Jes. 24:1 en 3

- “Zie, de HERE ontledigt en verwoest de aarde, keert haar onderstboven en verstroot haar inwoners. verkoper als de koper, wie te leen ontvangt als wie te leen geeft, de schuldenaar als de schuldeiser. 3 De aarde wordt volkomen ontledigd en geheel leeggeroofd, want de HERE heeft dit woord gesproken.”

De Heere maakt de aarde leeg en woest, dat is gebeurt in Gen. 1:2, die oorspronkelijke schepping van Gen.1:1 werd ontledigd net als in de toekomst die zal worden ontledigd, zo lees je in Jes. 24:19-21:

- “De aarde barst geheel open, de aarde schudt hevig, de aarde wankelt vervaarlijk; 20 de aarde waggelt zeer als een beschonkene en zwaait heen en weer als een nachthut; want haar overtreding drukt zwaar op haar; zij valt en staat niet weer op. 21 En te dien dage zal het geschieden, dat de HEERE bezoeking zal brengen over het heer der hoogte in den hoge en over de koningen der aarde op de aardbodem.”

Dat geschiedde er eigenlijk ook met de oorspronkelijke schepping van Gen 1:1. Er kwam een oordeel over het heer der hoogte in de hoge. Dat waren wezens die leefden in de hoogte in de hemelen. Een ook zal er te dien dage zal de Heere bezoeking brengen over de koningen der aarde.

Natuurlijk is dit profetie, wat gaat over de toekomst, over de tegenwoordige hemelen en aarde, hoe de hemelen en aarde zullen worden geoordeeld.

Er zit duidelijk een dubbele bodem in die profetie, dat ons ook weer terug verwijst naar de oorspronkelijke hemelen en aarde, hoe die aan hun einde zijn gekomen. Hoe ons dat wijst op oordeel in Gen. 1:2, waar we lezen dat de aarde woest en ledig werd.

En het gevolg was; duisternis die op de vloed lag. Dan zie je dat Gods Geest over de wateren zweefde. Die wateren zijn ook de afgrond waarover Gods Geest zweefde. Gods Geest had die afgrond, die kerker onder Zijn controle, waarin ook die wezens van de oorspronkelijke schepping, die gezondigd hadden, die daarin waren opgesloten en worden bewaard, totdat zij na vele dagen zullen worden bezocht.

Een zelfde situatie die er ontstaat bij Christus wederkomst. Dan zegt Hij in Zijn profetische rede in Matt. 24 dat de sterren van de hemel zullen vallen en dat de machten der hemelen zullen wankelen vers 29:

- “Terstond na de verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen.”

Dit gebeurt dus in de toekomst, zoals dat in Jes. 24 ook over de toekomst gaat. Dit loopt parallel met Jes. 24:22:

- “En zij zullen bijeengebracht worden, zoals men gevangenen bijeenbrengt in een kuil, en zij zullen opgesloten worden in een kerker, en na vele dagen zullen zij bezocht worden.”

De Heere zal bezoeking doen aan het heer der hoogte, dat zijn zij, die de hemelen bewonen. Die tegenwoordige hemelen en aarde worden als een boekrol samen gerold. Bij dat oordeel is ook dat heer dat woont in de hoogte.

Ook vind je de woorden “tohu en bohu” in Jes. 34:11:

- “Pelikaan en roerdomp nemen het in bezit, uil en raaf huizen daar; Hij spant daarover het meetsnoer der woestheid en het paslood der ledigheid.”

En in Jes 34:13 lezen we vervolgens:

- “In zijn burchten schieten dorens op, netels en distels in zijn vestingen; en het zal een verblijf voor de jakhalzen zijn, een hof voor de struisvogels ontmoeten elkander.”

In vers 13 komen ook alle zaken weer terug die aanwezig zijn bij dat oordeel, daar lees je over dorens, netels en distels in zijn vestingen, die doen denken aan de gevolgen aan wat er staat in Gen. 3 van zonde en oordeel. Die aardbodem werd vervloekt en bracht dorens en distels voort. Zo is het in Jes. 34:9,10 ook het geval:

- “Zijn beken verkeren in pek, zijn stof in zwavel en zijn land wordt tot brandend pek, 10dat dat noch nacht uitgaat; voor altijd stijgt zijn rook op, van geslacht tot geslacht ligt het woest, tot in alle eeuwigheden trekt niemand daardoor.”

Dat doet ons denken aan Sodom en Gomorra. Hier in Jesaja lezen we dat zijn beken verkeren in pek, zijn stof in zwavel.

In Jes. 34:4 lezen we vervolgens:

- “Al het heer des hemels vergaat en als een boekrol worden de hemelen samengerold; al hun heer valt af, zoals het loof van de wijnstok en zoals het blad van de vijgeboom afvalt.”

Dit doet ons denken aan 2 Petr.3:10:

- “Maar de dag des Heren zal komen als een dief. Op die dag zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen door vuur vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen gevonden worden.”

Al die teksten lopen dus parallel met elkaar. Net zoals de tegenwoordige hemelen en aarde eindigen met de grote doorluchte dag des Heren, waarop de hemelen met gedruis voorbij gaan en de elementen door vuur vergaan. Die lopen parallel met het oordeel wat er is geweest, aan het einde van die oorspronkelijke schepping in Gen. 1:2. Op het oordeel in de toekomst wijst ons 2 Petr. 3:12:

- “Vol verwachting u spoedende naar de komst van de dag Gods, ter wille waarvan de hemelen brandende zullen vergaan en de elementen in vuur zullen wegsmelten.”

We lezen hier duidelijk wat het oordeel is van de tegenwoordige hemelen en de elementen, dat ze door vuur zullen vergaan. De oorspronkelijke schepping is door water vergaan. Het hele hoofdstuk van 2 Petr. 3 is helemaal geweid aan die lessen die er getrokken kunnen worden aan de hemelen en aarde die er in het verleden waren en tevens op die er in de toekomst zullen zijn.

Hoofdstuk 3 van de tweede Petrus brief correspondeert met hoofdstuk 2, want daar krijg je iets bijzonders, met de voorbeelden die hij aanhaalt over de zondvloed van Noach. Het andere voorbeeld wat hij aanhaalt is, de verwoesting van Sodom en Gomorra. Hij gebruikt daar in feite deze twee voorbeelden. En Petrus wijst ons op een oordeel wat er in het verre verleden is geweest en het voorbeeld wat nog in de toekomst zal gebeuren.

De zondvloed gebruikt Petrus als voorbeeld van de oorspronkelijke wereld van Gen. 1:2 door water, ook een soort zondvloed, die veel groter van omvang was en waardoor de oorspronkelijke wereld verwoest is geworden. Zo gebruikt hij de verwoesting van Sodom en Gomorra, zoals de tegenwoordige hemelen en aarde zullen vergaan in de toekomst. In 2 Petr.3:7 lezen we:

- “Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, ten vure bewaard tegen de dag van het oordeel en van de ondergang der goddeloze mensen.”

Dit oordeel over de tegenwoordige hemelen en aarde lijkt dus op het oordeel over Sodom en Gomorra alleen het is vele malen groter dan die van Sodom en Gomorra, die werden verbrand door vuur.

De zondvloed in de dagen van Noach was een enorm oordeel, alleen het oordeel van Gen.1:2 was van veel grotere omvang dan ooit de zondvloed was geweest. De zondvloed van Noach heeft niet de hemelen aangetast, alleen de aarde en alles wat daarop was, is verwoest. Net zo goed het oordeel van Sodom en Gomorra veel kleiner in omvang was, zo was het oordeel van de zondvloed ook van kleinere omvang dan het oordeel van Gen 1:2. Vaak wordt dit alles door elkaar gegooid en gaat men 2 Petr. 3 lezen dat die beide over de zondvloed gaat, dit is een verkeerde uitleg.

We lezen in 2 Petr. 3:4:

- “Want sedert de vaderen ontslapen zijn, blijft alles zó, als het van het begin der schepping af geweest is.”

Hier wordt gesproken over; het begin der schepping zoals die geweest is. Hij heeft het hier duidelijk over de schepping van “in den beginne” van Gen. 1:1 en niet over de tegenwoordige schepping. Dan 2 Petr 3:5-6:

- “Want willens en wetens ontgaat hun, dat door het woord van God de hemelen er sedert lang geweest zijn en de aarde, die uit en door het water bestaat, 6 waardoor de toenmalige wereld is vergaan, verzwolgen door het water.”

Petrus heeft het hier **niet** over de hemelen en aarde van Noach's tijd, omdat daar tegenover staat vers 7, en in 2 Petr 3:7 lezen we:

- “Maar de tegenwoordige hemelen en de aarde zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, ten vure bewaard tegen de dag van het oordeel en van de ondergang der goddeloze mensen.”

Dit is de aarde van Adam en Eva en de aarde waarin Noach leefde. Het oordeel van Gen. 1:2 was zo erg, dat die hele schepping teloor ging namelijk; **de hemelen én de aarde**, terwijl bij de zondvloed van Noach alleen de aarde werd verwoest.

De tegenwoordige hemelen en aarde die wij kennen begon dus bij de schepping van zes dagen en die duurt nog steeds voort. Die wordt niet door water verwoest, die wordt als een schat weggelegd ten vure, tegen de dag van het oordeel. Dat moeten we goed in de gaten houden, anders ga je de zaak door elkaar halen.

Duisternis lag op de vloed en de Geest Gods zweefde over de wateren. Duisternis komt in de Bijbel altijd voor in relatie tot (gevallen) engelen. Als engelen hebben gezondigd, dan lees je over duisternis en dan is het altijd een oordeel van God.

Bij alle plagen in Egypte kom je ook de plaag van duisternis tegen. Lees je in Openb. over de grote verdrukking, dan gaat het over de zoon des verderfs. Daarover komt ook een oordeel van de duisternis. Evenzo de woorden woest en leeg.

We kunnen de conclusie trekken dat zonde de schepping is binnen getrokken en dat is niet gekomen is door Adam en Eva, zoals algemeen wordt aangenomen. Lang voordat Adam en Eva geschapen werden op die zesde dag, lees je in de Bijbel al over duisternis, als gevolg van de zonde van Lucifer, de lichtende morgenster, die in opstand kwam tegen God. En die zonde had woestheid en ledigheid en duisternis tot gevolg.

Je leest over wezens die bijeen gebracht werden, die na vele dagen zullen worden bezocht en worden geoordeeld. Het heeft niet alleen te maken met schepselen op aarde, maar ook met het heir der hoogte. De Bijbel wijst ons er op, dat ook engelen zondigden.

De Bijbel geeft niet aan hoe die toenmalige wereld is vergaan, is verzwolgen door water. Maar dat het is geschied, daar wijst Petrus ons op.

Wanneer je naar de dag van vandaag kijkt, van hier en nu, dan komen er heel wat vragen bij je op. Waarom gaat het zoals het gaat? Waarom is er lijden? Waarom die moeite, waarom is er de dood? Had het allemaal niet anders gekund? Daar krijg je geen antwoord op.

De Bijbel gaat eigenlijk alleen maar over de tegenwoordige hemelen en aarde. De Bijbel gaat dus over wat is ingeklemd tussen Gen. 1:2 en Opb. 21. Alles wat daar tussen staat gaat over het hier en nu. De Bijbel laat ons eigenlijk niet zien, wat er voor was en wat er na zal zijn.

De Bijbel laat ons gelukkig zien, dat die dood voorbij zal zijn, dat die duisternis er niet meer zal zijn ook geen rouw meer zal er zijn, geen klagen en geen moeite. Dat het allemaal het gevolg is van het offer van Jezus Christus, Die afgerekend heeft met de slang, die er in die toenmalige wereld al was. Dat Hij de kop vermorzelt van die slang, hetgeen uiteindelijk daar in Openbaring geschiedt.

De Bijbel laat ons niet zien wat er gebeurd is in Gen. 1:2, hoe de oorspronkelijke schepping verzwolgen is door water. De bijbel vertelt ons wel wat de gevolgen daarvan waren, dat God de tegenwoordige hemelen en aarde, waar wij in leven, die ons gegeven is, om daarin met de mens Zijn doel te bereiken. Waardoor Hij uiteindelijk door middel van die mens, de vleesgeworden Heiland, Zijn Naam zal verheerlijken. Alles is verbonden aan de Zoon des mensen, Jezus Christus.

Wij hebben een Bijbel die eigenlijk een uittreksel is uit een veel groter boek, wat er geschreven zou kunnen zijn. Wij hebben als het ware daar één hoofdstuk uit gekregen, zo zou je kunnen zeggen. Het hoofdstuk wat er voor zit en wat erna zit, dat zouden we willen weten. Dat zal dan wel kennis zijn die niet goed voor ons zou zijn.

Want God heeft ons Zijn Woord gegeven, zoals we het nu hebben. En Hij weet wat het beste is voor ons. En die Bijbel is voldoende om alle rijkdom in Christus te ontwaren.

We moeten het doen met de situatie dat de mens verleid is geworden door de verzoeker, die optrad in de hof van Eden, waardoor de mens deel kreeg aan de zonde en de gevolgen daarvan.

Maar het antwoord op de zonde en de dood is: Jezus Christus. Verder moeten we het overlaten in Gods handen, er op vertrouwen dat waar de Bijbel mee eindigt in Openb. 21 en 22 dat die tijd zal komen, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waarop gerechtigheid woont. In Efeze wordt er op gewezen, dat gelovige uitverkorenen nu alreeds een nieuwe schepping zijn in Christus, en door de gemeente van Jezus Christus die nieuwe schepping zal bereiken, dat God zal zijn, alles en in allen.

Hoe gaan wij daarmee om? Dat kunnen we alleen maar beleven door dat je allemaal toe te eigenen, door je geloofsoog te oefenen en zo te gaan wandelen. Dan krijg je opeens dat die Bijbel verandert van een droog boek over historie van verleden en toekomst, in een enorm belangrijk Boek voor het hier en nu.

Dan mogen we samen met Christus in het licht wandelen en weten, de dood is in feite voor mij niet meer. Toch is die moeite er, maar laten we onze aandacht voortdurend richten op de macht van onze Heere Jezus Christus en voorwaarts gaan in Zijn kracht!!

Samengesteld door Wieb Rodenhuis naar aanleiding van een Bijbelstudie van wijlen broeder Denijs van Zuijlekom.

Januari 2015